

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

18074 *ACORD multilateral M-170 en virtut de la secció 1.5.1 de l'Acord europeu sobre transport internacional de mercaderies perilloses per carretera (ADR) (publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 18, de 21 de gener de 2005), relatiu al transport de peròxid d'hidrogen en solució aquosa (UN 2015) en cisternes portàtils les característiques de les quals responen a la instrucció de transport T9, fet a Madrid el 10 de juny de 2005. («BOE» 263, de 3-11-2005.)*

ACORD MULTILATERAL ADR M 170

En virtut de la secció 1.5.1 de l'ADR, relatiu al transport de peròxid d'hidrogen en solució aquosa (UN 2015) en cisternes portàtils les característiques de les quals responen a la instrucció de transport T9

(1) Com a excepció a les disposicions del 4.2.1.1 de l'Acord europeu relatiu al transport de mercaderies perilloses per carretera (ADR), s'autoritza el transport del peròxid d'hidrogen en solució aquosa estabilitzada, contenint més del 60 per 100 de peròxid d'hidrogen (UN 2015) en cisternes portàtils les característiques de les quals responguin a la instrucció de transport T9.

(2) La resta de les disposicions de l'ADR que siguin aplicables al transport de productes UN 2015 són aplicables.

(3) A més de les indicacions que disposa l'ADR, l'expedidor ha d'indicar en la carta de port la menció següent:

«Transport d'acord amb els termes de l'1.5.1 de l'ADR.»

(4) Aquest Acord s'aplica fins al 31 de desembre de 2006 als transports entre els territoris de les parts contractants de l'ADR que l'hagin signat. Si és revocat per un dels signataris, segueix sent aplicable únicament als transports entre els territoris de les parts contractants de l'ADR que l'hagin signat i no l'hagin revocat.

Madrid, 10 de juny de 2005.–L'autoritat competent per a l'ADR a Espanya: Juan Miguel Sánchez García, director general de Transports per Carretera.

Aquest Acord ha estat signat per les autoritats competents de l'ADR d'Alemanya, Àustria, Bèlgica, Espanya, França, Noruega i la República Txeca.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 21 d'octubre de 2005.–El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI DE SANITAT I CONSUM

18177 *ORDRE SCO/3427/2005, de 25 d'octubre, per la qual es modifiquen els annexos del Reial decret 256/2003, de 28 de febrer, pel qual es fixen els mètodes de presa de mostres i d'anàlisi per al control oficial del contingut màxim de plom, cadmi, mercuri i 3-monocloropropà-1,2-diol en els productes alimentaris. («BOE» 264, de 4-11-2005.)*

El Reial decret 256/2003, de 28 de febrer, pel qual es fixen els mètodes de presa de mostres i d'anàlisi per al

control oficial del contingut màxim de plom, cadmi, mercuri i 3-monocloropropà-1,2-diol en els productes alimentaris, estableix els procediments de mostreig i els mètodes d'anàlisi que s'han d'aplicar per al control oficial dels continguts de plom, cadmi, mercuri i 3-monocloropropà-1,2-diol (3-MCPD) en els grups d'aliments, regulats en el Reglament (CE) 466/2001, de 8 de març, pel qual es fixa el contingut màxim de determinats contaminants en els productes alimentaris.

El Reial decret esmentat 256/2003, de 28 de febrer, transposa la Directiva 2001/22/CE de la Comissió, de 8 de març, per la qual es fixen mètodes de presa de mostres i d'anàlisi per al control oficial del contingut màxim de plom, cadmi, mercuri i 3-MCPD en els productes alimentaris. Aquesta Directiva ha estat modificada per la Directiva 2005/4/CE de la Comissió, de 19 de gener, que modifica la Directiva 2001/22/CE per la qual es fixen mètodes de presa de mostres i d'anàlisi per al control oficial del contingut màxim de plom, cadmi, mercuri i 3-MCPD en els productes alimentaris.

Les modificacions recollides en la Directiva 2005/4/CE, abans esmentada, persegueixen la unificació en la interpretació dels resultats analítics, concretament pel que fa a la incertesa de la mesura, de manera que es garanteixi un enfocament harmonitzat d'execució en el conjunt de la Unió Europea.

Es fa necessari, doncs, l'harmonització dels conceptes recollits en la Directiva 2005/4/CE esmentada, que s'incorpora a l'ordenament jurídic intern mitjançant aquesta disposició.

En la seva elaboració han estat escoltats els sectors afectats, consultades les comunitats autònomes, i n'ha emès l'informe preceptiu la Comissió Interministerial per a l'Ordenació Alimentària.

Aquesta Ordre es dicta de conformitat amb el que estableix la disposició final segona del Reial decret 256/2003, de 28 de febrer.

En virtut d'això, d'acord amb el Consell d'Estat, disposo:

Primer. *Modificació dels annexos I i II del Reial decret 256/2003, de 28 de febrer.*–Els annexos I i II del Reial decret 256/2003, de 28 de febrer, pel qual es fixen els mètodes de presa de mostres i d'anàlisi per al control oficial del contingut màxim de plom, cadmi, mercuri i 3-MCPD en els productes alimentaris, queden modificats en els termes que contenen els annexos I i II d'aquesta Ordre.

Segon. *Entrada en vigor.*–Aquesta Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 25 d'octubre de 2005.

SALGADO MÉNDEZ

ANNEX I

Modificació de l'annex I del Reial decret 256/2003, de 28 de febrer

L'apartat 5 de l'annex I del Reial decret 256/2003, de 28 de febrer, se substitueix pel següent:

«5. Conformitat del lot o del sublot.

El laboratori de control oficial ha d'analitzar la mostra de laboratori. Ha de fer almenys dues anàlisis independents i calcular la mitjana dels resultats.

El lot ha de ser acceptat si la mitjana no supera el límit màxim que estableix el Reglament (CE) número 466/2001, tenint en compte la correcció en funció de la recuperació i la incertesa expandida de la mesura (vegeu la nota (4) de l'apartat 3 de l'annex II d'aquesta Ordre).

El lot ha de ser rebutjat si la mitjana supera, fora de qualsevol dubte raonable, el límit màxim establert a l'esmentat Reglament (CE) número 466/2001, tenint en compte la correcció en funció de la recuperació i la incertesa expandida de la mesura.

Aquestes normes d'interpretació són aplicables als resultats analítics obtinguts de les mostres destinades al control oficial. En cas d'anàlisi amb finalitats de defensa del comerç o d'arbitratge, s'han d'aplicar les normes nacionals.»

ANNEX II

Modificació de l'annex II del Reial decret 256/2003, de 28 de febrer

1. A l'apartat 3.c) de l'annex II del Reial decret 256/2003, de 28 de febrer, s'hi afegeix un nou punt 3r, després del quadre 4, amb el text següent:

«3r Criteris d'aptitud. Enfocament de la funció d'incertesa.

De qualsevol manera, també es pot fer servir un enfocament d'incertesa per avaluar l'adequació del mètode d'anàlisi que utilitzi el laboratori. El laboratori pot utilitzar un mètode que produeixi resultats amb una incertesa estàndard màxima, que es pot calcular per mitjà de la fórmula següent:

$$U_f = \sqrt{[(LOD/2)^2 + (\alpha C)^2]}$$

on:

U_f és la incertesa estàndard màxima.

LOD és el límit de detecció del mètode.

C és la concentració de què es tracta.

α és un factor numèric que depèn del valor C. Els valors que s'han d'utilitzar es presenten en el quadre següent:

C (µg/kg)	α
≤ 50	0.2
51-500	0.18
501-1.000	0.15
1.001-10.000	0.12
> 10.000	0.1

i U és la incertesa expandida, utilitzant un factor de cobertura de 2, cosa que dona un nivell de confiança del 95 % aproximadament.

Si un mètode analític proporciona resultats amb mesuraments de la incertesa inferiors a la incertesa estàndard màxima, el mètode ha de ser igual d'adequat que un que s'ajusti als criteris d'aptitud indicats.»

2. Se substitueix la redacció de la lletra d) de l'apartat 3 de l'annex II del Reial decret 256/2003, de 28 de febrer, per la següent:

«d) Estimació de l'exactitud analítica, càlcul del factor de recuperació i comunicació dels resultats.

Sempre que sigui possible, s'ha d'estimar l'exactitud de les anàlisis incloent-hi materials de referència certificats adequats en el procés analític.

El resultat analític s'ha d'informar sota forma corregida o sense corregir. S'ha d'indicar la manera d'informar-lo i el coeficient de recuperació.

L'analista hauria de tenir en compte l'informe de la Comissió Europea sobre la relació existent entre els resultats analítics, la incertesa de la mesura, els factors de recuperació i les disposicions previstes en la legislació alimentària de la Unió Europea (4).

El resultat analític s'ha d'expressar com a x ±U, en què x és el resultat analític i U la incertesa de la mesura.»

3. La referència (4) de l'apartat 4 de l'annex II del Reial decret 256/2003, de 28 de febrer, se substitueix per la següent:

(4) Informe de la Comissió Europea sobre la relació entre els resultats analítics, la incertesa de la mesura, els factors de recuperació i les disposicions previstes en la legislació alimentària de la Unió Europea (European Commission Report on the relationship between analytical results, the measurement of uncertainty, recovery factors and the provisions in EU food legislation), 2004.

(http://europa.eu.int/comm/food/food/chemicalsafety/contaminants/sampling_en.htm).

MINISTERI DE TREBALL I AFERS SOCIALS

18262 REIAL DECRET 1311/2005, de 4 de novembre, sobre la protecció de la salut i la seguretat dels treballadors davant els riscos derivats o que puguin derivar de l'exposició a vibracions mecàniques. («BOE» 265, de 5-11-2005.)

La Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, determina el cos bàsic de garanties i responsabilitats necessari per establir un adequat nivell de protecció de la salut dels treballadors davant els riscos derivats de les condicions de treball, en el marc d'una política coherent, coordinada i eficaç.

Segons l'article 6 de la Llei, són les normes reglamentàries les que han d'anar concretant els aspectes més tècnics de les mesures preventives i establir les mesures mínimes que s'han d'adoptar per a l'adequada protecció dels treballadors. Entre aquestes mesures hi ha les destinades a garantir la protecció dels treballadors contra els riscos derivats de l'exposició a les vibracions mecàniques.

Així mateix, la seguretat i la salut dels treballadors han estat objecte de diversos convenis de l'Organització Internacional del Treball ratificats per Espanya i que, per tant, formen part del nostre ordenament jurídic. Destaca, pel seu caràcter general, el Conveni número 155, de 22 de juny de 1981, sobre seguretat i salut dels treballadors i medi ambient de treball, ratificat per Espanya el 26 de juliol de 1985.

En l'àmbit de la Unió Europea, l'article 137 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea estableix com a objectiu la millora, en concret, de l'entorn de treball, per protegir la salut i seguretat dels treballadors. Amb aquesta base jurídica, la Unió Europea s'ha anat dotant els últims anys d'un cos normatiu altament avançat que es dirigeix a garantir un millor nivell de protecció de la salut i de seguretat dels treballadors.

Aquest cos normatiu està integrat per diverses directives específiques. En l'àmbit de la protecció dels treballadors contra els riscos relacionats amb l'exposició a vibracions mecàniques, s'ha adoptat la Directiva 2002/44/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de juny de 2002, sobre les disposicions mínimes de seguretat i de salut relatives a l'exposició dels treballadors als riscos derivats dels agents físics (vibracions). Mitjançant aquest Reial decret es procedeix a transposar al dret espanyol el contingut d'aquesta Directiva.